

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.202/2013/7.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2013. június 17. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt avádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2013. február 5. napján kihirdetett 10.B.197/2011/63. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A Sátorlajújhelyi Városi Bíróság B.298/2010/20. számú, illetve a Miskolci Törvényszék 2.Bf.845/2011/21. számú ítéleteinek I.r. vádlottat érintő, próbára bocsátással kapcsolatos rendelkezést hatályon kívül helyezi, valamint a társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk. 271. § (1) és (2) bekezdés a) pont) és a társtettesként elkövetett testi sértés vétsége (Btk. 170. § (1) bekezdés) miatt vele szemben alkalmazott próbára bocsátást megszünteti.

A vádlottat bűnösnek mondja ki folytatólagosan elkövetett lopás vétségében (Btk.316. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat). A szabálysértésre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A hivatali visszaélés törvényhelye: Btk. 225. § I. fordulat.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a hivatali visszaélés büntette (Btk. 225. §) és jogtalan elsajátítás vétsége (Btk. 325. § (1) bekezdés) miatt alkalmazott próbára bocsátást szüntette meg.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a bűnösség kimondásánál az „ezzel halmazatban” kitéltet mellőzi.

Az ítélet ellen a kihirdetést követően az ügyész, a vádlott és a védő fellebbezést jelenthetnek be az ítéltáblánál, melyet a Kúria bírál el.

Indokolás:

I.

A Miskolci Törvényszék az első fokú határozatával avádlottat a 9.B.2054/2010/21. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátás megszüntetése és a próbára bocsátásra vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezése mellett bűnösnek mondta ki:

- hivatali visszaélés bűntettében (Btk. 225. § I. és II. tétel 3. fordulat),
- sikkasztás vétségében (Btk. 317. § (1),(2) bekezdés I. fordulat).

A lopás bűntette (Btk. 316. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont) miatt emelt vád alól felmentette, egyben a 4 rendbeli tulajdon elleni szabálysértés miatt az eljárást megszüntette.

A vádlottat 50 napi tétel, 2500 Ft napi összegű, 125.000 Ft végösszegű pénzbüntetésre ítélte, rögzítve a megfizetés módját és az átváltoztatás feltételeit. Rendelkezett továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész élt fellebbezéssel a vádlott terhére, a lopás bűntette tekintetében a felmentés miatt, a bűnösség megállapítása és súlyosítás, a pénzbüntetés napi tétele számának a felemelése érdekében. A vádlott és a védő nem terjesztettek elő jogorvoslatot.

A ... Fellebbviteli Főügyészség ... számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Az elsőfokú bíróság eljárását alapvetően törvényesnek tartotta, kifejtette azonban, hogy a tényállás hiányos, mely egyrészt abból fakadt, hogy a törvényszék indokoltsága ellenére elmulasztotta a ... Városi Bíróság számú ügyének egyesítését és az ügyben alkalmazott próbára bocsátás megszüntetését, mely eljárási szabálysértést jelent.

Az 1) tényállásban a fakivágással kapcsolatos cselekménynél kiemelte, utalva ... Község Önkormányzat Képviselő Testületének 12/2007. (VIII.10) sz. rendeletére is, hogy a hivatali visszaélést a vádlott hivatali kötelességének megszegésével követte el, ezért cselekménye helyesen a Btk. 225. § I. fordulata s nem a III. fordulat szerint minősül.

A tényállásban megállapítást igényel, hogy a fakivágásával az elvétel még nem fejeződött be, csupán megkezdődött. A jogtalan eltulajdonítás a vád és az ítélet szerint is folytatólagosan valósult meg. A folytatólagosság törvényi egységébe tartozó bármely részcselekmény kísérleti stádiumban maradása pedig nem érinti a befejezett bűncselekmény megállapítását. A BKv.43. számú kollégiumi véleményre hivatkozva kifejtette, hogy a sértett azonossága, vagy különbözősége a folytatólagosság törvényi egységének a meghatározása szempontjából az elkövető tudatától merőben független ismérv, az elkövető tudatának nem kell átfognia a sértett személyét. Nincs annak sem jelentősége, hogy az elkövető a véghezvitel során tudta-e, hogy a tulajdon, a birtok, a használat vagy egyéb jogosítvány tekintetében sértette vagy veszélyeztette-e a sértetti érdekkört. A töretlen bírói gyakorlat szerint valóban annyi rendbeli bűncselekmény valósul meg, ahány sértett dologát eltulajdonították, vagy ahány sértett károsult. Közös tulajdonban lévő dolog eltulajdonítás végett való elvétele azonban egy rendbeli vagyon elleni

bűncselekmény, függetlenül attól, hogy hány résztulajdonos van. Ezen okok miatt, eltérően az elsőfokú bíróság jogi álláspontjától, az elkövetési érték helyesen 154.754 Ft.

A 2) tényállás vonatkozásában álláspontja szerint a vádlott nem sajátjaként rendelkezett a 110.730 Ft összegű munkabérrel, hanem azt jogtalanul eltulajdonította. A tényállás és az indokolás ezért módosítást igényel a jogtalan eltulajdonítás tényének és szándékának megállapításával.

A bűnösségi körülményekkel kapcsolatban előadta, hogy a szociális ínség enyhítésére irányuló törekvés a polgármester részéről a büntetést nem enyhítheti, a cél ugyanis nem szentesítheti az eszközt.

A próbára bocsátás megszüntetése esetében az intézkedéssel érintett bűncselekményben a bűnösség ismételt kimondásának nincs helye, az ítélet rendelkező részében szükséges azonban feltüntetni a hivatali visszaélés és a garázdaság bűncselekményeket és törvényhelyeiket. Összegezve, a fellebbviteli főügyészség

- a ... Járásbíróság ... számú ügyében alkalmazott próbára bocsátás megszüntetésére,
- a tényállás és a jogi indokolás helyesbítését követően az 1) tényállás tekintetében a vádlott bűnösségének a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés I. fordulata szerinti lopás vétségében való megállapítására,
- a szabálysértés miatti eljárásokra vonatkozó rendelkezés mellőzésére,
- a hivatali visszaélés büntette törvényhelyének módosítására, az ítéletben írt intézkedéssel érintett bűncselekmények rendelkező részben történő megjelölésére,
- a büntetés súlyosítására, a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabására,
- egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú tárgyaláson az ügyész a másodfellebbezésre írt észrevételében foglaltakkal egyezően nyilatkozott.

A védő kifejtette, hogy álláspontja szerint egyik vádbeli bűncselekmény sem tényállásszerű, ezért a vádlott bűnösségének megállapítására tévesen került sor. A büntetőjogi felelősség kimondása mellett sem szükséges azonban a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés súlyosítása. A vádlott, írásbeli védekező iratot, valamint a Hitközség vezetőjének nyilatkozatát is csatolva, védelmében előadta, hogy szándékosan nem sértette meg a törvényt, csak segíteni akart polgármesteri tevékenysége során az embereknek. Eltúlzottnak tartotta egyben, hogy hetvenkét éves kora ellenére a bíróság szabadságvesztés büntetést szabjon ki.

Az ügyészi fellebbezés részben alapos.

II.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) (2) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált. A törvényben előírt teljes revízió keretében a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül bírálta felül a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését és a büntetés kiszabását is. A környezetkárosítással kapcsolatos eljárás

megszüntetés az ügyész nem támadta, a részjogerő e körben beállt, a felülbírálat e rendelkezésre nem terjedt ki.

1.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a bizonyítási eljárást a törvényszék alapvetően a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, azonban lényeges, a tényállás megalapozottságára is kiható relatív eljárási szabálysértés történt, amikor mellőzte a ... Járásbíróság ... számú ügyének egyesítését és az alkalmazott próbára bocsátás megszüntetését.

Az egyesítésnek az eljárásjogi (Be. 265. § (2) bekezdés), valamint a próbára bocsátás megszüntetésének anyagi jogi (Btk. 73. § (2) bekezdés) előfeltételei ugyanis maradéktalanul fennállnak, amint arra helyesen hivatkozott a fellebbviteli főügyészség.

2.

Az eljárási szabálysértés a tényállást hiányossá is tette, mert az nem tartalmazta a kérdéses próbára bocsátással kapcsolatos tényeket (Be. 351. § (2) bekezdés b) pont).

Az eljárási szabálysértés bár lényeges, nem jelent azonban feltétlen hibát és a másodfokú eljárásban az ügyek egyesítésével, valamint a szükséges okiratok bizonyítás anyagává tételével orvosolható volt, figyelemmel a Bkv.54. számú kollégiumi véleményben foglaltakra, mely a vádlott terhére szóló fellebbezés esetén - mint jelen esetben - lehetővé teszi a másodfokú bíróságnak az ilyen jellegű eljárási hibából fakadó megalapozatlanság kiküszöbölését.

Az előbbieken túlmenően is hiányos a tényállás a vádlott előéletét illetően.

A kifejtetteknek megfelelően az ítéletábra a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében a tényállást a következők szerint egészíti ki.

A ... Városi Bíróság a 2011. január 26. napján kelt ... számú és a ...Megyei Bíróság ... számú végzése folytán 2011. június 23. napján jogerőre emelkedett ítéletével a vádlottat becsületsértés vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta.

A ... Városi Bíróság a 2011. április 11. napján kelt ... számú és a ... Törvényszék ... számú ítélete által 2012. október 11-én jogerőre emelkedett határozatával társtettesként elkövetett garázdaság büntette és társtettesként elkövetett testi sértés vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta.

Az ügyben megállapított tényállás a következő. A vádlottak közül 2009. augusztus 19-én I.r. vádlott ... község polgármestere, III.r. vádlott a községi képviselőtestület tagja volt. II.r. vádlott I.r. vádlott fia, helybeli állandó lakosként tisztában volt III.r. vádlott e tisztségével.

2009. augusztus 19. napján 16 óra 30 perc körüli időben I.r. vádlott a szám alatti Polgármesteri Hivatal parkolójának képviselő testületi döntéssel elhatározott építési munkáit ellenőrizte. A munkát végzőkkel együtt a helyszínen volt még II.r. vádlott is. Ekkor

a helyszínre érkezett III.r. vádlott, a szintén önkormányzati képviselő T1-gyel együtt, mert olyan körülmény jutott a tudomásukra, mely álláspontjuk szerint a munkálatok azonnali felfüggesztését indokolta. Olyan információ jutott ugyanis a tudomásukra, amely szerint a munkálatok olyan helyen folytak, ahol korábban temető volt, s a földmunkák során emberi csontok kerültek elő, ezért szükségesnek látták a munkálatok felfüggesztését és a múzeum értesítését. III.r. vádlott, mint önkormányzati képviselő testületi megbízás nélkül gyakorolta a beruházással kapcsolatos ellenőrzési jogát.

III.r.vádlott és T1 felszólította I.r. vádlott polgármestert a munkálatok felfüggesztésére, kérdőre vonva, hogy a kerítést miért bontatta el, holott arra vonatkozóan testületi határozat nem született. III.r. vádlott I.r. vádlotthoz ment és köztük éles szóváltás alakult ki, melyhez I.r. vádlott oldalán II.r. vádlott is csatlakozott, akit erre III.r. vádlott leköpött. Ezt követően II.r. vádlott mellbe lökte a III.r. vádlottat, aki ettől a lökéstől megtántorodott, egyensúlyát veszítette. Ekkor az I.r. vádlott a kezében lévő fémtokos mérőszalaggal III.r. vádlottat nyakszirten és fejen ütötte, majd dulakodni kezdtek, egymás ruházatát, illetve III.r. vádlott I.r. vádlott alkarjait is megragadva rángatták, melyek nyomán a földre kerültek, a dulakodást ott folytatták. I.r. és III.r. vádlottakat ezt követően a jelenlévők szétválasztották, majd III.r. vádlott T1 együtt a helyszínről eltávozott.

III.r. vádlott bántalmazása nyomán I.r. vádlott a bal arc fél bőrpírral és horzsolással, mindkét alkaron bevérzéssel, duzzanattal járó sérüléseket, míg I.r. vádlott és II.r. vádlott bántalmazása nyomán III.r. vádlott nyakszirtjén és fejen zúzódásos, illetve felületes sebekkel járó sérülést és agyrázkódást szenvedett el. A fenti, orvosi láttelellettel igazolt sérülések egyaránt 8 napon belül gyógyulóak, melyek miatt mindketten érvényes magánindítványnak minősülő nyilatkozatot terjesztettek elő. II.r. vádlotton orvosi láttelellettel igazolt sérülés nem keletkezett, magánindítványt nem terjesztett elő.

A kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 352. § (2) bekezdés értelmében a másodfokú ítélezés alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat gondosan, okszerűen, a logikai szabályainak megfelelően értékelte. Számba vette a vádlott vallomásait, az eseményekről közvetlenül és közvetve információt szerző tanúk vallomását, az okirati és a szakértői bizonyítás anyagát is. A bizonyítékok között tapasztalható ellentmondásokat megkísérelte feloldani, s ahol ez nem vezetett eredményre, helyes következtetésekkel ítélte meg, hogy mely bizonyíték tekinthető hitelt érdemlőnek, s melyre nem alapozható a tényállás. Részletekbe menően elemezte a kivágott fa értékével kapcsolatban készült szakértői véleményeket s nem tévedett, amikor a tényállást elsősorban Kismartoni Károly szakértő véleményére alapozta. A törvényszék indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette.

A vádlott által a fellebbezési tárgyaláson csatolt okiratban foglaltak, T2 nyilatkozata a fa kivágásának utólagos engedélyezéséről már az elsőfokú eljárásban ismert volt, az ítélet a tényállásban és a bizonyítékok értékelésénél külön kitért rá. A tulajdonközösség sérelmére elkövetett cselekmény minősítését az utólagos, részleges tulajdonosi hozzájárulás egyébként sem érintette.

A bűnösség és a cselekmények minősítésének felülbírálatakor elsősorban az alkalmazandó büntető törvény kérdésében kellett állást foglalni. Az elkövetés óta a büntető törvény, lényeges részekben is változott, ezért nem mellőzhető a két törvény összevetése annak megállapítása érdekében, hogy melyik anyagi jogszabály kedvezőbb összehatásában a vádlottra. Az ítélőtábla álláspontja szerint a Btk. 2. § fő szabálya szerint az elkövetéskor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni, mert az új törvény nem enyhébb, sőt szigorúbb, mint az elkövetéskor hatályos norma. Nem értett egyet ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érvelésével, hogy az új törvény az enyhébb. A szabálysértési értékhatár valóban az elkövetők javára módosult, jelen esetben azonban a cselekmények helyes jogi megítélése mellett nincs relevanciája az adott ügyben a szabálysértési értékhatárnak. Más olyan általános és különös részi változás pedig nem történt, mely az új törvény alkalmazását indokolná, eltérve az általános szabálytól.

Az elsőfokú bíróság részben törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, az 1.) tényállás tekintetében azonban tévesen került sor a lopás miatt emelt vád alól a felmentésre.

Az 1.) tényállásban írt hivatali visszaélés minősítése megfelel az anyagi jognak. A polgármester a helyi önkormányzati testület tagjaként a Btk. 137. § 1.g) pontja alapján hivatalos személynek minősül. A vádlott hivatalos személyként eljárva jogtalan előny okozása céljából szegte meg hivatali kötelezettségeit. A kötelességszegés egyrészt az illegálisan, jogtalan módon szerzett vagyon önkormányzati rendelkezés alá vonásával, másfelől a közmunkásoknak a törvényes céltól eltérő, jogellenes érdek alapján történő alkalmazásával valósult meg, amint arra a fellebbviteli főügyészség is kifogástalanul rámutatott. A vádlotti cselekmény ezért helyesen a Btk. 225. § I. fordulata szerint minősül, nem pedig a III. fordulatban megjelölt hivatali helyzetével visszaélve elkövetési magatartással. Az elsőfokú bíróság által a rendelkező részben írt törvényhely megjelölés egyébként is téves, mert a követett gyakorlat a Btk. 225. §-nál az elkövetési magatartások fordulatait nevesíti, nem pedig tételeket.

A lopás vádja alóli felmentés azonban nem felel meg a büntető törvénynek. A részbeni felmentéshez a cselekmény stádiumának, az elkövetési értéknek a helytelen megállapítása, valamint az önkéntes elállás szabályainak téves alkalmazása vezetett. Elsősorban arra szükséges utalni, hogy a Btk. 17. § (3) bekezdésében írt önkéntes elállásnak nem álltak fenn a törvényi előfeltételei. A vádlott a fa jogtalan kitermelését akkor fejezte be, amikor T3 a sértett képviselőjében fellépett a cselekmény ellen és ezt követően rendőri intézkedésre is sor került. Lényegében tettenérés történt, a vádlott nem belső elhatározásból, hanem külső kényszerítő körülmény hatására hagyott fel a cselekménnyel, ezért önkéntes elállása nem állapítható meg.

Az elkövetési érték téves megállapításához döntően az vezetett, hogy az elsőfokú bíróság az egyházfelekezetek közös tulajdonában álló dolognak értékét arányosan különítette el sértettenként. Kétségtelen, hogy a töretlen bírói gyakorlat szerint annyi rendbeli bűncselekmény valósul meg, ahány sértett dologat eltulajdonították, vagy ahány sértett károsult (vö. BH1985.307., BH1994.68.). Figyelmen kívül hagyta azonban a törvényszék a BH2011.458. számú eseti döntésben is közzétett azon alapvető ítélkezési gyakorlatot, mely

szerint közös tulajdonban álló dolog eltulajdonítás végett való elvétele egy rendbeli vagyon elleni bűncselekményt valósít meg, függetlenül a résztulajdonosok számától. Irányadó ez a rablásra és a lopásra is.

Szükséges kiemelni, hogy a fa jogtalan elvitele folytatólagosan valósult meg. A folytatólagosság törvényi egységébe tartozó bármely részselekmény kísérleti stádiumban maradása nem érinti a befejezett bűncselekmény megállapítását.

Amint a fellebbviteli főügyészség is helyesen hivatkozott rá, a BKv.43. számú kollégiumi vélemény iránymutatása szerint a sértett azonossága vagy különbözősége a folytatólagosság törvényi egységének a meghatározása szempontjából az elkövető tudatától merőben független tárgyi ismérve: a cselekmény véghezviteli magatartásának kifejtése időpontjában az elkövető tudatának nem kell átfognia a sértett személyét, azt, hogy egy vagy több természetese vagy jogi személy érdekkörét sértette-e, mint ahogyan annak sincs jelentősége, hogy az elkövető tudta-e, hogy a tulajdon, a birtok, a használat vagy egyéb jogosítvány tekintetében sértette vagy veszélyeztette-e a sértett, illetve sértettek érdekkörét.

A kifejtettekre tekintettel a lopás elkövetési értéke helyesen 154.754 Ft, függetlenül attól, hogy ténylegesen 105.704 Ft értékű fát vittek el a kivágás után.

Ilyen értékre elkövetett jogtalan eltulajdonítás pedig kimeríti a Btk. 316. § (1) bekezdés I. fordulatába ütköző lopás vétségének törvényi tényállását, figyelemmel a Btk. 138/A. § a) pontjára (kisebb értékre elkövetett lopás vétsége). A lopás vétsége a Btk. 12. § (2) bekezdése szerint minősül folytatólagosan elkövetettnek, mely törvényi egység feltételei maradéktalanul fennállnak. Megjegyzendő, hogy az első fokú ítéletben írt 105.704 Ft-os elkövetési érték is megalapozza a bűncselekményt. Az érték sértettek közötti megosztásának nincs helye, ezért külön négy rendbeli szabálysértésnek nem minősíthető a vagyon elleni cselekmény.

Megjegyzendő, hogy a közös tulajdonban álló ingóság sérelmére elkövetett lopás megállapíthatóságát a vádlott védekezésben megjelölt, részleges és utólagos sértetti hozzájáruló nyilatkozat sem zárta ki. A többi tulajdonostól ugyanis ilyen hozzájárulásra nem került sor, másrészt a vádlott igazolhatóan dokumentált formában, írásban csak az elkövetést követően terjesztette elő kérelmét.

A 2. tényállásba foglalt cselekményt az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette sikkasztás vétségének. A vádlott azonban a bűncselekményt nem a rábízott idegen dologgal sajátjaként rendelkezéssel, hanem jogtalan eltulajdonítással követte el. A jogtalan eltulajdonítás és a sajátjaként rendelkezés elkövetési fordulat elhatárolásakor az a döntő, hogy az eltulajdonítás a dolog feletti addig létező tényleges uralom végleges megszüntetését célozza, míg a sajátjaként rendelkezés lényeges eleme, hogy az elkövető szándéka nem irányul a dolog végleges eltulajdonítására, csak a tulajdonosi rendelkezési jogok egy részének időleges gyakorlását veszi magához (BH1984.390.). A jogtalan eltulajdonítás tehát, szemben a tulajdonosi jogok időleges átvételétől, e jogosultságok végleges elvonásával valósul meg (BH2010.208.II.).

Az irányadó tényállás szerint a vádlott terhére rótt elkövetési érték tekintetében a jogtalan eltulajdonítás egyértelműen megállapítható, mert a felvett készpénzből visszatartott összeget a felesége által üzemeltetett bolt felé fennálló, egyes közmunkásokat terhelő tartozás fedezésére kívánta fordítani, mely nyilvánvalóan a tulajdonosi jogok végleges elvonását jelenti.

A jogtalan eltulajdonítás lényegében kétmozzanatú tevékenység, melynek során az elkövető a tulajdonost nem csupán kizárja tulajdonosi jogai gyakorlásának a lehetőségéből, hanem e lehetőséget a maga számára szerzi meg. A jelen esetben nem kerülhet szóba a megbízás körét meghaladó körét meghaladó jogellenes birtokban tartás, ami önmagában már nem a tulajdonosi jogosítványok gyakorlása. (BH2000.47) A tényállásból megállapíthatóan a felvett összeget végleges eltulajdonítási szándékkal egy további, az önkormányzat és a sértett közötti jogviszonyt nem érintő kölcsönügylet törlesztésére kívánta fordítani.

Ezen okok miatt, a másodfokú bíróság, egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, a törvényszék ítéletének jogi indokolását e részben helyesbítette.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezést alaposnak tartva rendelkezett a ... Városi Bíróság ... számú ügyében alkalmazott próbára bocsátás megszüntetéséről a Btk. 73. § alapján, figyelemmel a Be. 265. § (2) bekezdés rendelkezésére is. Megjelölte egyben a határozatban az elsőfokú bíróság döntésével érintett próbára bocsátást megalapozó bűncselekményeket és törvényhelyeiket is.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a bűnösség kimondásakor az elsőfokú bíróság szükségtelenül rögzítette az „ezzel halmazatban” kitételt. A bűnhalmazat kétségtelenül a bűncselekmény megvalósulásához, rendbeliségéhez szorosan kapcsolódó általános részi anyagi büntetőjogi fogalom, de a követett gyakorlat szerint a halmazat feltüntetésére a büntetés halmazati voltánál kerül sor. Bűnhalmazatnál ezért indokolatlan az egyes bűncselekmények felsorolása között az idézett kitétel, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzte.

A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta és azoknak kellő nyomatékot tulajdonítva a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő büntetést szabott ki a vádlottal szemben.

A büntetés tett arányos, alkalmas a Btk. 37. §-ban írt büntetéskiszabási célok elérésére és összhangban áll a Btk. 83. § (1) bekezdésében megfogalmazott büntetéskiszabási elvekkel is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint is indokolt volt a büntetés egyfokú enyhítése. A büntetés túl enyhének még a bűnösség körének bővülése miatt sem minősíthető, lényeges súlyosítása nem szükséges, ezért az arra irányuló ügyészi perorvoslatot az ítélet tábla nem találta alaposnak.

4.

Az ítélet egyéb, a lefoglalt bűnjel kiadására, és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be. 372. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2013. június 17.

Dr. Hágér Tamás sk.. Gömöri Olivér sk.
előadó bíró bíró

Debrecen, 2013. június 17.

A kiadmány hiteléül
tiszttviselő